

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֲנֹנוּ מִדְּלִיקוֹם, עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּוֹרְקוֹ וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחִמּוֹת, שְׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה, עַל יְדֵי כְּהֵנִיף הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲגֻפָה, הַנְּרוֹת הַלְלוּ קֹדֶשׁ הֵם, וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא לְרֵאוֹתָם בְּלֶבֶד, כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ, עַל נְסִיף וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד.

אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֲלֶיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נִפְשֵׁי חַיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכָּר קֹדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעָרֵב לַיִן כִּי וּלְבַקֵּר רָגָה: וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוּי בַל אֲמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּ לְהִרְרִי עֲזוֹ הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהָל: אֲלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל אֲדַנִּי אֶתְחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׂחַת הַיּוֹדֶךָ עֲפָר הַיַּגִּיד אֲמַתְּךָ: שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנִי יְהוָה הִנֵּה עֲזֹר לִי: הַפְּכֶת מִסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי פִתַּחְתָּ שְׁקִי וַתִּאֲזַנְנִי שִׁמַּחְתָּ: לִמְעַן וְזַמְרָךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ.

בחלב נהגו לאמר, "מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד" גם בשחרית בעת הוצאת ספר תורה.

למרות שבחלב לא נהגו לשיר "מעוז צור" הוספנו את בית הראשון של השיר המפורסם הזה
מְעוֹז צוֹר יְשׁוּעֵתִי, לָךְ נִאֶה לְשַׁבֵּת. | תִּפְוֹן בַּיִת תְּפִילָתִי, וְשֵׁם תּוֹדָה גְּזַבַּח.
לְעַת תִּכְיִן מְטַבַּח, מִצָּר הַמְּנַבֵּחַ. | אֲזוֹ אֲגַמְרוֹר בְּשִׁיר מִזְמוֹר, חֲנוּכַת הַמְּנַבֵּחַ.

